

Sygn. akt: III U 812/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 listopada 2013 r. w O.

sprawy z odwołania L. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania L. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 9 kwietnia 2013r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje L. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 2 marca 2013r. do 1 marca 2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt. III U 812/13

UZASADNIENIE

L. J. wniósł odwoalnie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9.04.2013r. znak (...), która tą decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołujący nie zgadzał się z zaskarżoną decyzją, twierdził, że jest ona niezgodna ze stanem faktycznym.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o jego oddalenie, argumentując swoje stanowisko tym, że zarówno Lekarz Orzecznik ZUS jak i Komisja Lekarska ZUS nie uznały L. J. za niezdolnego do pracy, a tym samym ubezpieczony nie spełnia przesłanek do uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z dnia 4.01.2008r. ZUS przyznał L. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1.12.2007r. do 31.12.2008r. Wypłata świadczeń była kontynuowana do 28.02.2011r., następnie decyzją z dnia 26.04.2011r. ZUS wstrzymał ubezpieczonemu wypłatę świadczenia gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS nie został on uznany za niezdolnego do pracy.

W wyniku zaskarżenia powyższej decyzji przez L. J. Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 30.09.2011r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1.03.2011r. do 1.03.2013r., wyrok ten został wykonany decyzją ZUS z dnia 16.11.2011r.

W związku z upływającym terminem świadczenia rentowego L. J. zwrócił się w dniu 1.02.2013r. do (...) Oddział w P. Inspektorat w W. z wnioskiem o ponowne ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Organ rentowy skierował ubezpieczonego na badania przez Lekarza Orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 26.02.2013r. stwierdził, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Z powyższym orzeczeniem odwołujący się nie zgodził i wniósł sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS, która to komisja w orzeczeniu z dnia 26.03.2013r. uznała L. J. za zdolnego do pracy.

W wyniku tych ustaleń ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a jego niezdolność do pracy powstała w okresach przewidzianych w ustawie albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Zgodnie z art. 61 cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu osiemnastu miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony stał się ponownie niezdolny do pracy. Przez ustąpienie niezdolności do pracy należy rozumieć zarówno sytuację, kiedy na skutek badania lekarskiego ustalono brak niezdolności do pracy, jak też sytuację kiedy upłynął okres, na jaki świadczenie przyznano.

Odwołanie L. J. uzależnione było od ustalenia czy jest on w dalszym ciągu niezdolny do pracy i czy ta niezdolność ma charakter trwały lub okresowy.

Celem ustalenia tych okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii jako właściwych ze względu na schorzenia odwołującego.

Biegli sądowi po przeprowadzeniu oględzin odwołującego oraz analizie jego dokumentacji medycznej, w tym także nowo złożonej dokumentacji w postaci karty informacyjnej i wyników tomografii komputerowej kręgosłupa szyjnego rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- chorobę zwyrodnieniową stawu skokowego prawego. Stan po usztywnieniu w 2012 roku.
- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa C z przewlekłym zespołem bólowym bez objawów korzeniowych,
- zmiany zwyrodnieniowe – dyskopatyczne kręgosłupa L-S z ograniczeniem ruchomości,

- stan po leczeniu operacyjnym zespołu cieśni kanału nadgarstka lewego 2012r.

Zdaniem biegłych wykryte schorzenia czynią odwołującego częściowo niezdolnego do pracy na okres 2 lat tj. od 2.03.2013r. do 1.03.2015r.

W uzasadnieniu biegli podali, że badany z wykształceniem podstawowym wykonywał zawód pracownika fizycznego, po przebytych złamaniu trójkostkowym goleni prawej był leczony operacyjnie z powikłaniem ropnym stawu skokowego. Ze względu na zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe stawu skokowego w maju 2012 roku przebył zabieg usztywnienia stawu. Po zastosowanym leczeniu odwołujący ma znacznie upośledzoną funkcję motoryczną, przy przemieszczaniu się utyka na prawą kończynę dolną i posługuje się kulami łokciowymi. Odwołujący jest osobą z wieloletnim wywiadem choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. Biegli stwierdzili w badaniu przedmiotowym upośledzenie ruchomości kręgosłupa odcinek 1-S i obustronnie zaznaczone objawy korzeniowe. W związku z powyższym wykonywanie ciężkich prac fizycznych przez odwołującego jest niewskazane.

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła uwag.

Sąd uznał opinię biegłych za kompletną i miarodajną, opinia oparta została na kompleksowym materiale dowodowym oraz wiedzy specjalistycznej zespołu biegłych. Sąd w pełni podziela wnioski i ustalenia zawarte w opinii, dające podstawę do merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Zważyć bowiem należy, że w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkującej powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną, adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego.

Z powyższych przyczyn Sąd uznał, że L. J. w dalszym ciągu jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat i dlatego na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 2.03.2013r. do 1.03.2015r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zaistniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na etapie postępowania przed ZUS. Opinia biegłych lekarzy będąca podstawą rozstrzygnięcia Sądu oparta była na poszerzonym materiale dowodowym, gdyż odwołujący dopiero w dniu badania przez biegłych sądowych przedstawił nową dokumentację medyczną, taką której nie przedstawiał na etapie postępowania przed ZUS. Ocena zdrowia odwołującego była oparta na uboższym materiale, za co nie można obarczać winą organu rentowego.

Z tych względów Sąd orzekł jak w pkt. 2 wyroku.